

MIERZĘCZYĆ (2) *vb impf*

Wymowa: *mier-zęczyć*.

inf mi(e)rzęczyć.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Wzbudzać w kimś niechęć, odrazę ku sobie [kogo] : Haß auff lich laden. Wañnić kogo/ et Mierzęczyć łobie kogo. Conciliare sibi odium. Calag 266a.

Formacje współrdzenne cf MIERZIĆ.

AŻ